

STROSTWO W KOŁOMYI
Zgromplarz obowiazkowy

Почтову належитість оплачено гуртом.

Ч. 8. (27).

Коломия, четвер 15. цвітня 1926.

Рік ІІІ

ГОЛОС ДЯКІВ

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Митривича ч. 51.

Незалежний, аполітичний, безпартійний,
становий часопис.
Виходить 1 і 15. дня кожного місяця.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., 1/4 стор. 30 зл., 1/8 стор. 15 зл., 1/16 стор. 8 зл., 1/32 стор. 4 зл.
ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ: За одно слово або його місце 10 сот.
Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.
ОГолоШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланням належитості або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.
Рукописів не звертається.

Передплата
В краю: 1.00 зл.
Ціло річно 12.00 зл.
пів річно 6.00 зл.
чверть річно 3.00 зл.
За границею річно 2 долари
або їх вартість в іношій валюті.
Чековеkonto П. К. О. в Варшаві
ч. 152.951. (аж до відк. замкнено)
Ціна одного примірника
25 сот.

Будьте готові!

Коли дереслідуння Египтянами ізраїльського народа дійшло до кульмінаційної (найвисшої) точки, то Мойсей по Божому приказу скликав жидівських старшин на раду, та сказав через них всему ізраїль. народові: „будь готовий!“ На Мойсея приказ всі Ізраїльтяни приготувались до утечи з египетської неволі. Що я хочу сим прикладом сказати, посухайте!

Коли неутомимий наш старенький товариш Вп. Іван Майба видавав колишній наш становий орган „Дяківський Глась“ то майже все наше духовенство підняло крик, що сей орган ширить радикалізм, (про большевизм тоді ще не знали), що понижує стан духовенства а тим самим і стан дяків. Бувало, що хто читав „Дяківський Глась“, то свашеник усунув його з посади а стараючи о посаду дяка випитувано: чи він читає той „радикальний“ орган, та чи бере участь в організаційному життю дяків. Наколи такий дяк відповів: так, то вже не мав що навіть про посаду й подумати. Я сам такий іспит перейшов.

В часі тодішньої борби духовенство й пальцем не рушило в тому напрямі, який провадивби до поправи оплаканої долі дяків. Всі спроби дяків поправити своє матеріальне положення та піднести свій культурно-просвітний стан до відповідного ступня притуплювалося в сей спосіб, що віддаювалося дотичного дяка з посади. Робилися справді старання перед австр. правительством, але позаяк ту справу вели такі люди, які навіть і не бачили як біда й нужда виглядають, то й не диво, що їм не спішилося з тим всім якийсь людський кінець зробити. Потому настала війна. Одні дяки пішли умирати на суху вербу, другі до проклятого Галергофу а треті на фронт. Ще одна війна не скінчилась, як вже розгорілась і друга; і тут дяки не були послідними.

Більша частина тих дяків остала на фронтах на віки, а решта вернулась на попелища рідних хат. Тут на тих згарищах они сподівались і хотіли побачити як праведний Симеон Христа — евангельську правду, голошену нашим духовенством. На жаль сеї правди не знайшли. Слушно наповнилися їхні серця невисказаним болем та браком довіря до духовенства наколи воно военними злиднями на здоровлю підірваних дяків не приняло на їх старі посади. Не помагали тут ніякі жалоби в консисторії і в кождому випадку дяк мусів справу програти. Наконєць, коли вже на-

шими „приятелями“ поставлено над долею дяків хрест забуття, появляється на небосклоні Сходу світла зоря, наш незалежний орган „Голос Дяків“.

Ся поява була природним встрикненем чудесної й животворної сили в зболілий організм дяківського стану, який почав від сего часу скоро приходити до здоровля й на великий подив своїх ворогів набирати могутчої й творчої сили. Але як за часів „Дяківського Гласа“ так і тепер, стараються деякі несовісні душпастирі вмовити в несвідомі одиниці дяків, що в „Голосі Дяків“ „вплочений“ сам антихрист. Цілком так як се робили книжники й фарисеї коли кричали: „Христосъ, бунтѣвникъ, бо не соблюдає закона Мойсеєва“ а Іван Хреститель „бл҃гаи мать“, бо громовим голосом взивав народ до покаяння. Кличу до вас новозавітні книжники й „опікуни“: „Горе вамъ законникамъ яко взяте ключъ разумнїя; сами не видѣте и входящимъ возбраните“.

Куди не поглянути, всюда видно, як то наші противники стараються під ріжними позорами лише обдурити й використати нас, та силою держати під своєю страшною курателею. В імени частини теперішнього Центрального Виділу Т-ва „В. П. Д.“ в Перемишлі подаю до загального відома, що Виділові мимо всіх можливих заходів в епископ. консисторії в Перемишлі, не удалося абсолютно нічого в напрямі поліпшення дяківської долі зробити. Преосвященний Йосафат не був ласкав дяківської депутації навіть ані разу на авдієнцію прийняти. Принято справді Центральний Виділ на авдієнцію в Преосв. Григорія Д-ра Лакоти, але з відси винесено таке вражінне, що про видачу дяківської прагматики нікому ані сниться. Що до бодай тимчасового наділення дяків ерекц. грунтами, то Виділ також нічого конкретного не міг тут довідатися.

В виду такого байдужного трактування так дуже пекучої матеріально-соціальної справи дяків, Виділ — крім двох членів — постановив, що наколи в короткому часі дяківські домагання, а головно затверженне дяківської прагматики при співучасті дяківських відпоручників та наділ дяків ерекц. грунтами не будуть узгляднені, то невдалокому часі скличеться Надзвичайний Збір Дяків перемиської Епархії, де члени теперішнього Виділу представлять обширніше стан річий й зложать свої членські повномочія. Які наслідки з того можуть бути, не тяжко догадатись. Але вина буде не наша, не Виділу.

Перед великими подіями завсігди пред-

ставники даної кляси людей, представляли своїм можновладцям хибну й агубну їх дорогу. Може та наука ще не забулась тай не пішла в ліс.

Отже тямте товариші-дяки — наші противники, не йдучи нам на зустріч, стараються всіма силами задержати status quo (дотеперішний стан), але дух часу робить своє, ввиду чого й ми не сміємо сидіти з заложеними руками й виглядати мавпи з неба, бо час чудес безповоротно вже проминув. Треба в першій мірі кождому дякови безумовно зложити (також нашими членську вкладку до Голов. Виділу Т-ва „В. П. Д.“ на руки о. прап. М. Мриця, гр. кат. капітула в Перемишлі річно 6 зол. і 1 зол. вписового, та доконче пренумерувати свій клясовий незалежний орган „Голос Дяків“, який один йде по лінії дяківських інтересів й щиро їх боронить. Наколиб фонд Т-ва „В. П. Д.“ був достаточний, то нам дякам не страшна була б борба, позаяк з сего фонду діставали би запомогти всі незаслужено потерпівші (суспендовані) дяки. Отже не будьмо байдужою, сплячою й бездільною масою, але будьмо живими, творчими й ідейними борцями за нашу від віків подоптану гірку долю, нехай та кож і наші мозгі не „заскостіють“ й руга не „оскудять“ тоді скорше, чим ми навіть сподіємось прийде те, за що ми боремося.

А. Хома.

Відозва!

Оцим подається до загального відома всіх Впп. Дяків-Товаришів в межах і проза межами польської держави, що наш діяльний і заслужений організатор і делегат скальського деканату та Предсідник Окружного Організаційного Комітету Дяків а надто спієробітник нашого незалежного органу „Голосу Дяків“, Вп. Константин Залішук, дяк в Чорнокінях Великих, зівстав дня 31. I. 1926. своїм парохом без подання найменшої причини усунув з посади дяка.

В виду сего низше підписаний Комітет виває всіх Впп. Дяків, котрі пошукують дяківської служби, щоб жаден з них не вживався прийняти дяківської посади в Чорнокінях Великих, бо в противному випадку пошкодивби не тільки суспендованому дякови Вп. Константинови Залішукowi, але також і загальній справі дяків.

Дяки скальського й чортківського деканатів внесли в тій справі вже два меморіяли до їх Високопреосвященства Кир Григорія в Станиславові де справа ще до нині не порішена.

Наколиб котрий дяк не повинувався тій вимозі, то буде виключений з нашого товариства бойкотований всіма дяками та уважаний за зрадника дяківської справи а крім сего оголошений в часописі.

За Комітет:
Ірха Михайло, дяк в Колиданах.
Лозинський Іван, дяк в Кривецькім.
Жаровський Йосиф, дяк в Озерянах.
Бачив! Залішук Кость, дяк в Чорнокінях Вел.

Привіт „Голосови Дяків“

в першу річницю його існування.

В Твою річницю „Голосе...“
Тебе здоровлю,
І Тобі я милий Брате
Щирий „Привіт“ шлю.
І бажаю у гаразді
І щастю проживати,
Жити так довго, доки будуть,
Дяки існувати...
Ти за Божою ласкою
Рік вже пережив,
І багато для нас дяків,
Добра учинив.
Зібрав всіх нас розкинутих,
Правий шлях вказав,
Як боротись із нуждою,
Ти нас научав.
Оплакував лиху долю
Дяків-нуждарів,
Славив наших Добродіїв,
Ганив ледарів
Тих, що нашій святій справі
Шкоду наносили,
Розбивали нашу єдність
І роздор вносили.
Ти потвердив, що ми служим
Богу Преполому,
Святій Церкві українській,
І людові своєму.
Що за нашу тяжку працю
Бажаєм заплати,
Бо ми люде, й хочем жити,
А не умирати...
За всі Твої груди Брате,
Від нас всіх подяка,
А подяка з серця, щира,
Велика й горяча
Вкінці Тобі ще бажаю
Дороженький Брате,
Вздріти всіх нас щасливими,
І з нами панувати.

В цвітні 1926.

Т. Яремків.

Надіслане.

Світла Редакціє!

Прошу помістити в нашому дорогому органі
слідуюче: Мені здається, що нема в Європі біль-
ше поневоленого, більше пригнобленого, визиску-
ваного народу, як наш Український.

І легко та спокіно і мило стає на серці й на
душі, коли читаємо в часописах, що наші селяне
беруться до праці над собою та стараються як-
так поліпшити своє існування, засновуючи читаль-
ні „Просвіти“ та організуючи кооперативи. Де-

які села станули вже майже на вершині свого
найкращого розвитку.

Про це свідчать многі статті та дописи в на-
ших часописах. І от недавно читали ми дві статті
в „Укр. Голосі“ про таку кооперативу в Боляно-
вичках пов. Мостиська, на чолі котрої бачимо дяка.
Наколи заглянемо по інших селах, то побачимо,
що там дяк улаштує концерти в честь Т. Шев-
ченка, там заснував курс хорального співу, там
зачинив курс для неграмотних і т. п. і так де лиш
поглянемо, там бачимо працю дяка на селі і її
успіхи, бо вже не одно село завдяки невтомимій
праці місцевого дяка, тішиться нині своєю читаль-
нею чи кооперативою.

Але як тяжко та болучо стає на серці, нако-
ли бачиться, що від такого дяка вимагається ще
більшої праці, а про піднесення гідності дяківсь-
кого незалежного стану, про реформу наукових
дяківських заведень, а що найважливіше, про ма-
теріяльне забезпечення дяків наші політичні часо-
писи навіть нічого й не згадують.

Наш щоденник „Діло“ хіба напише статтю
о. Савойки, та згадає в ній, „що з дяка повинна
бути користь для села...“, „Новий Час“ згадає де-
що трохи більше, а „Український Голос“ то вже
Бог зна, якої праці вимагає від дяка а про висше
згадані три питання ніхто ані слівця.

І булиб ми дальше, забуті Богом та людьми
працювали в нужді та холоді й голоді для всіх і
вся, без найменшої надії в краще завтра, нако-
либ були не знайшлись добрі люди в столиці на-
шого славного Покуття, місті Коломиї, які в ім'я
Божої справедливости, почали нам дякам в межах
і поза межами польської держави голосити грімке
друковане слово, — слово Божої правди, справедли-
вости та любови ближнього. Вони перші почали
звіщати світові всі кривди заподіяні нам дякам,
тим котрі кладуть свою працю й свої сили на
жертвеннику Божої слави та добра свого наро-
да. Ми молоді дяки з над срібнолентого Сяну ба-
чимо ту завзяту й щирну працю Хв. Коломийського
Гуртка — гуртка добрих людей та тих наших Впп.
Ветеранів і Співробітників нашого незалежного
органу „Голосу Дяків“, які плекають в нас сильну,
непохитну віру в краще майбутнє нашого стану.

Ви, Впп. наші Батьки, Ви нас своїм добрим
прикладом учите й виховуєте! Ви нам вказуєте
шлях, яким треба йти, щоб вибороти собі кращу
долю! Ви терпите, страждаєте, а навіть тратите
посади за нас, за нас молодих дяків.

Ми, наслідуючи Вас, заявляємо Вам урочисто
перед Богом і цілим Чесним Загалом Дяків, що

будемо сміло та отверто стояти на сторожі своїх
прав і своїх домагань, а Ваші імена в Історії Від-
родження Українських Галицьких Дяків золотими
буквами запишемо.

Я, як дяк-кооператор висказав до Вас Впп.
Товариші-Дяки тих кілька своїх думок через наш
дорогий незалежний становий орган „Голос Дяків“
та звиваю Вас, щоб клич кооперації: „боротьба
визискуваних проти визискувачів“, був також і
нашим кличем, то є кличем нашої організації!

І так як Рочдельські бідні й визискувані тка-
чі доконали через свою організацію великих діл,
так і ми дяки через щирну працю, солідарність та
організацію поборемо всі труднощі, а тоді щезне
й наша нужда, та звитануть кращі часи для на-
шого стану.

Петро Сухожак, дяк, ух. і дг.
в Хідновичках.

Організаційне життя дяків

Звичайний Загальний Збір Дяків

відбудеться у Львові дня 19. мая 1926 р. о 10. год.
рано. (Місце збору буде подане в слідуючому чи-
слі). О 8. год. відправиться Служба Божа.

Порядок дня: 1) Відчитанне протоколу. 2)
Звіт з діяльності Т-ва. 3) Касовий звіт і уділення
абсолюторії Виділові. 4) Вибір нового Виділу. 5)
Внески й запити.

За Виділ Т-ва „В. П. Д.“ у Львові:
о. Євген Дуткевич, Роман Криштальський,
голова, секретар.

Порохницький деканат, позір!

Збір Дяків порохницького деканату, від-
будеться дня 19. цвітня 1926 р. о 12. год. в по-
лудне на означеному місці через Вп. Фіглю Ми-
хайла, дяка в Порохнику, на котрий то збір Впр.
о. декана Івана Дем'ячука зі Скопова і всіх Впп.
Тов.-Дяків сего деканату безумовно запрошується.
Справа дуже важна, присутність кожного дяка ко-
нечна. Неприсутність мусить бути на час оправдана.
Порохник, дня 12. 4. 1926.

З. Бача, секретар, дяк Ю. Червинський, дяк,
і ух. в Скопові. здг. і ух. в Потятічах.

Складайте добровільні датки на фонд сво-
єї рідної незалежної преси.

ФЕИЛЕТОН.

Посол Бриль про Союз Радян. Соц. Республік.

(Докінченне).

Чи з селянами ви розмовляли?

Розмовляв. Один старий селянин на моє за-
питання „чи шкодуєте царя?“ відповів дипломатично:
„шож би тому допомгло, як би й шкодува-
ти його?“

Молоді селяне на це саме питання відпові-
дали: „Чорт з ним“.

А з духовенством Ви стрічалися?

Так. Один свящ. з Печерської лаври скаржився
нам, що большевики кілька кращих святих викину-
ли з церкви, що пороспорювали манекіни отців
церкви і повисипали з них публично трачіння, що-
би розагітувати народ проти духовенства.

Релігійність страшенно впала. В Київі ми зай-
шли до церкви. Було там сім молячихся і тринай-
цять священників.

Ціни, зарібки?

Ціни в Союзі більш-менш в два рази більші,
як в Польщі. Фаховий робітник заробляє до 200
рублів місячно. Урядовці заробляють від 50 до
225 руб. (це між иншим платня народного комі-
сара). Платні фаховців (інженерів техніків і т. п.)
доходять до 1000 руб. місячно. Після правильника
ж комуністичної партії ніхто з комуністів не може
брати платні більшої як 225 руб. місячно. Решта
йде на цілі партії.

Час праці?

Вісьмогодинний день праці в засаді. але віль-
но працювати до 10 і навіть 12 годин на добу о-
скільки це потрібно та коли згодяться на це про-
фесійні союзи та сам робітник. Згода ця звичайно

наступає. Акордова праця існує. Крамниці приватні
споживчі також кооперативи бувають відчинені до
першої години вночі. В неділю рівнож, щоби ро-
бітичне і сільське населення могло запаситись кра-
мом. Відпочивають в понеділки, хоч частина крам-
ниць і в понеділки відчинена.

Чи торговля вільна?

Так. Є навіть чорна біржа.

Чужоземці?

Ми бачили англійців, німців, чехів.

П'янство?

Ми бачили п'яних. Але це не кидається в очі.
В ресторанах мають всілякі напитки: від горілки
до вин найкращих сортів. Прекрасні риби, ікра,
овочі.

Пос. Бриль помітив, що культ Леніна є дуже
сильний, та уважає, що білогвардійського руху нема.

Справа нац. меншостей?

Розв'язана, відповідає пос. Бриль. Всім народ-
ностям запевнив Радянський Союз можливість куль-
турного та національного розвитку. Мова кожної
народности ушанована як в школі, так в житті.

Політичні партії?

Поза комуністами жадна політична партія ле-
гально не існує. Преса — тільки комуністична. Ви-
давничий рух тільки в їх руках.

Чисельна сила комуністичної партії?

600 тисяч членів та 400 тис. кандидатів.

Кого вважають головою теперішнього радян-
ського правительства?

Сталіна.

Кажучи про типи комуністів пос. Бриль, смі-
ючись спостерігає:

„Пане добродію, навіть польські аристократи
вступають до комуністичної партії“.

Наприклад?

Наприклад граф Гуттен-Чайські.

Що ви завважили про російську інтелігенцію?

Думаю, що принорвилася до нових умов.

З якими видатнішими комуністами ви мали
бесіду?

З Чічеріном, з Дзержинським і Уншліхтом.

Коли, я, каже Бриль запропонував випити за
поведження нашого найближчого торгового трак-
тату, Чічерін додав: і за добре майбутнє решти
взаїмовідносин.

В приватній розмові зі мною Чічерін диву-
вався, що ППС (польська партія соціалістична) так
ворожо виступає проти Радянського Союзу. Чічерін
помітив, що серед польських націоналістів є ба-
жання до польсько-радянського зближення в той
час, коли польська лівиця цього зовсім небажає.

Про Пілсудського Чічерін говорив з повагою
і шкодував, що Пілсудські не знає теперішнього
Радянського Союзу.

— А яке вражіння зробив на вас Дзержин-
ські? — Говорив зі мною по польськи. На всі мої
питання відповідав без надуми. Одно тільки моє
питання приневолило його хвилево застановитися,
а саме: я спитав його, що змусило п. видати до
Поляків в Рад. Союзі відозву про признання не-
підлеглости Польщі?

Дзержинські подумав з хвилину, потім відповів:

— Зрозумів свою помилку. Не доцінював не-
підлеглости Польщі в супереч Леніну, котрий її
признавав. Потім — мусів виправити свою помилку.

— Про що говорили з Уншліхтом? — Ін-
формував нас про червону армію. В ній нарахо-
вується до 600.000 жовнівців.

— Чи не говорили ви нічого про походжен-
ня диверсантів на польсько-російському пограниччю?

— Так, нам пояснювано, що ті банди були
як з одної, так і з другої сторони, і що їх треба
було ліквідувати збройною силою, як звичайні
бандитські організації.

Медицький деканат, позір!

Збір Дяків медицького деканату відбудеться дня 26. цвітня о 3. год. попол. в Медиці, в сялі чит. „Просвіти“ з оцим порядком дня:
 1) Відкритте Збору. 2) Звіт з діяльності за рік 1925. 3) Підписанне резолюцій. 4) Дискусія над дальшою організацією дяків. Присутність всіх Впп. Дяків згаданого деканату конечна.
 Хідновичі, 13. 4. 1926.

Сухожак Петро, дяк. і дг. в Хідновичах.

Лопатинський деканат, позір!

Збір Дяків лопатинського деканату відбудеться дня 6. мая 1926 р. о 10. год. рано в Лопатині в домі читальні „Просвіти“, в цілі вибору делегата на Загальний Збір Дяків у Львові, що відбудеться дня 19. 5. 1926 р.

Лопатин, 13. 4. 1926. р.

Мандрика Володимир, д. і дг. в Лопатині.

Ліський і сусідні деканати.

Відпис Довірочного Збору Дяк. Делегатів з дня 11. VIII. 1925. в Ліску. Присутних є 10 осіб. Предсідником Збору вибрано Вп. Йосифа Книша, дяка з Постолава а секретарем Вп. Івана Лабая, дяка з Завадки.

Дневний порядок:

- 1) Відчитанне протоколу загального збору дяків з дня 11. VI. 1925.
- 2) Звіт з діяльності дяк. дел. ліського декан.
- 3) Брак ерекц. землі на Прикарпаттю т. є. на Гуцульщині, Бойківщині й Лемківщині.
- 4) Реорганізація Повітового Комітету Дяків.
- 5) Запити й внески.

Ad 1) Протокол відчитав Вп. А. Хома а Збір прийняв його до відома.

Ad 2) Звіт з діяльності дяк. делег. здав Вп. дел. А. Хома, а Збір приймаючи се до відома, висказав йому за безплатний труд щирю подяку. Доходи виносять 25 зол., розходи 31 зол. 10 сот. Ріжницю, покриту Вп. А. Хомаю вирівнано.

Ad 3) Збір констатує що на цілім Підкарпаттю являється великий недостаток ерекц. землі, постановив зайнятися тою справою на Епарх. Конгресі Дяків в Перемишлі з тим, щоби жадати від Польського Правительства приділу ріжниці ерекц. землі для дяків з двірських обшарів або лат. ерекц. ґрунтів, а там де й сего нема, щоб Правительство установило як рекомпензату місячну платню для них.

Ad 4) Збір, осудивши справу вибору Окружого Організ. Комітету Дяків в Смільнику з дня 11. VI. 1925. постановив зреорганізувати його в той спосіб, щоб осередком і осідком такого Комітету назначено Ліско, и вибрано новий Комітет, в склад котрого ввійшли: Вп. А. Хома, як голова, Вп. Книш Йосиф, як заст. голови й Вп. Іван Лабай, як секретар.

Ad 5) Вп. А. Хома, забравши голос, дуже дивувався, що так мале число дяк. делегатів прибуло а надто позаяк Вп. Іван Муха, дяк і голова Окр. Організ. Комітету в Затварниці, та власник більшої реальности, млина і гром. писар, не чекаючи на відкритте Збору, опустив місце збору без подання причини та приневолив в сей спосіб всіх присутних чекати на себе від 11. до 2. години. Вп. Бесідник ставить внесок, щоб збір вівзав його до оправданя з сего нетовариського поступку, що збір одноголосно одобрив і взиває Вп. Муху, щоб причину своєї сецесії зараз вияснив прилюдно в часописі „Голос Дяків“. Дальше Бесідник вносить, щоб Консиг. Комісії для розслідження проєктів розділу ерекц. ґрунтів предложених туди парох. урядами брали активну участь також і відпоручники дяків, вибрані самими дяками.

Збір затверджує сей внесок з тим, що сих відпоручників має вибрати найблизший Загальний Конгрес Дяків перемиської Епархії. На внесок Вп. А. Хоми збір просить Впп. Івана Майбу й Миколу Цьороха, кріпко й непохитно боронити в даній Комісії загальних інтересів дяківського стану, за що складається їм з гори щирі подяки.

На конєць, Вп. А. Хома подякував присутним за їх труди й заохотив їх до дальших трудів над поправою дяківської долі.

На сему збір закрито й протокол підписано.

Предсідник: *Йосиф Книш, дяк в Постолові.* Секретар: *Іван Лабай, дяк в Завадці.*

Андрій Хома, дяк, дяк. делег. і орг. в Ліску.

Дальші ілюстрації наших Впп. Співробітників будуть поміщені в святочному й слідуєчих числах. Редакція.

Зі світа.

Союз Р. С. Р. рішив побільшити свою армію о 5 нових бригад, та скріпити боеві частини Чорноморського побережжа. В цілі поширення пропаганди в чужих краях утворено при Комітерні 11 нових підсекретарятів та поділено для них цілий світ на 11 секцій і так: До 1-ої секції належить: Франція зі своїми колоніями, Бельгія й Швайцарія; до 2-ої Німеччина; до 3-ої Чехословачина, Австрія, Мадярщина; до 4-ої Англія, Ірландія, Голляндія, Австралія, Південна Африка, англійські та голляндські Індії; до 5-ої Зєдинені Держави Америки, Канада й Японія; до 6-ої Еспанія, Португалія, Мексико й Південні Амер. Держави; до 7-ої Швеція, Норвегія, Данія й Шпіцберг; до 8-ої Польща, Фінляндія, Естонія, Латвія й Литва; до 9-ої Болгарія, Югославія, Румунія, Альбанія й Греція; до 10-ої С. Р. С. Р.; до 11-ої Китай, Корея, Монголія, Туреччина, Персія, Египет, Сирія та Палестина.

Франція знаходиться тепер серед дуже страшних фінансових клопотів, бо її гріш паде стрімголов в долину й нема реальних способів на його ратунок. В виду сего комунізм набирає там великої сили, за доказ чого може послужити те, що недавно французькі комуністичні послы співали в французькому парламенті комуністичні гимни.

Немало причинилася Франції до сих клопотів також війна, яку вона провадить тепер з Марокканцями, що під проводом свого вожда Абд-Ель-Кріма приготуються знова до великої офензиви.

Америка строго виступає тепер проти політики Європи, а се тому, що вона лише обдурює світ своїм розброїнем, а в дійности приготуюється ще до страшної війни мимо сего, що сама гола й обдерта та задовжена по уха. Союз Народів вважає Америка нічим иншим як тільки злочинним гнобителем волі народів.

Югославія заключила тепер договір з Францією, на основі якого Франція гарантує теперішні границі Югославії, а наколиб они були zagrożені, то Югославія дістає від Франції оружну поміч. Крім сего сі обі держави мають спільно боронити теперішнього стану на близькому Сході.

Румунія заключила недавно з Польшею такий договір, що наколиб одній з сих держав грозила втрата самостійности або втрата якогось краю, або наколиб одна з сих держав була приневолена вести війну але її не викликала, то друга держава має дати її зараз військову поміч. На 25. мая с. р. мають відбутися тут вибори до парламенту.

Італія як відомо завела в себе диктатуру а диктатором зробила Мусоліні. В виду сего багато Італійців, які не могли погодитися з диктатурою, мусіли опустити Італію й виїхати за границю, звідки можуть з більшим успіхом поборювати диктаторський устрій. Сим власне емігрантам італійські фашисти приписують атентат на Мусоліні, який виконала вистрілом з револьвера 50 літна Англійка.

Греція. Грецький диктатор генерал Пангальос зробив себе вже президентом держави та пробує змінити державну конституцію так, щоб його влада на престолі була вічна. Проти сему збунтувалося військо в Сальоніках. Близших відомостей про дальші події ше не ма.

Абд-Ель-Крім запропонував Франції й Еспанії мирові переговори, які мають відбутися в Марокко в місті Рабат, над Атлянтійським Океаном. Мимо сего обі сторони приготуються до дальшої війни.

Польща стоїть тепер перед великою грошевою кризою, бо вже на 1. квітня с. р. на виплату пенсій урядовцям мусіла дозичити 13 мільонів золотих. По обчисленнем фінансової комісії дня 1. січня с. р. було в державній касі 103 мільони зл., на 1. цвітня ср. лише 50 мільонів зл. а на 1. мая ср. буде лише 20 мільонів зл. Отже сих грошей не вистарчить навіть на виплату одної третини урядничих платень. Варшавський Соїм ствердив, що й військові фабрики заподіяли державі не мало шкоди, на цр. фабрика літаків „Франкополь“ кошту-

вала державу 2 1/2 мільона зл. та 4 мільони франц. франц. франків а до нині не сфабрикувала ані одного літака. Крім сего вибухають то тут то там заворушення безробітних а всід за тим і вартість золотого паде в долину.

Загадочний образець.

Де є поет?

Всячина.

Позички на засів.

Міністерство рільництва призначило як поміч на весняні засіви більше як 3 мільони золотих. З сеї суми призначено на Станиславівське Воєвідство 300.000 зол., на Львівське Воєвідство 500.000 зол., на Тернопільське Воєвідство 100.000 зол.

Суми сі будуть розділені поміж поодинокі староства. Подання о позички на Засів належить вносити до Виділів Повітових Рад. Староства можуть уповажнити також кооперативи до уділюваня таких позичок.

Позички буде уділювати державний рільничий банк на 6—7 проц. річно, а мають бути звернені перед 1. грудня 1926.

Позички призначені головно для тих селян, які в минувшім році понесли великі страти наслідком виливів.

Маневри радянських військ над польською границею.

Дня 20. мая с. р. розпочнуться над польсько-радянською границею маневри радянських військ під проводом Тугачевського.

Кілько золота коштувала світова війна?

Що світова війна коштувала 400.000.000.000 (чотириста мільярдів) амер. доларів в золоті, та що за сю великанську суму можна купити, ми вже свого часу згадували в нашому органі. Тепер згадаємо, що ся сума в штабах чистого золота важилаб 800 мільонів кг., т. є. 800.000 тон, отже 80.000 вагонів треба би зужити на перевезення цілого того ладунку золота, себто 1600 потягів по 50 вагонів.

Стільки то грошей видали держави на оборону капіталістичних інтересів, не оглядаючись на сотки тисячий калік і сиротів та здержанне розвитку культури й поступу людства.

Малий „чортик“.

В грецькій малій місцевости Елеї, народилася дитина, пригадуюча цілковито чорта. Вона має одно око з двома білками на середині чола, живіт є дивно викривлений, а ноги йдуть в противну сторону. На голові має два ріжки а з заду хвіст. Коли принесли ту дитину до хресту, то забобонна товпа не дозволила охрестити, щоб нечиста сила не мстилася потому. Такі то ще забобонні люди живуть нині на світі.

Правна порада інвалідам „заборчих“ (австр. та рос.) армій.

Інваліди „заборчих“ (б. австрійської та російської) армій повинні були зареєструватися в П. К. У. в цілі одержування ренти найдальше до дня 30. квітня 1920 р. Були одначе випадки, що інвалідів зареєстровано по речинці й ренту їм виплачувано та перед роком зовсім припинено. На основі розп. М. С. В., Деп. VIII. Саніт. (Ч. 818/25. Т. II. Суп. інв.) прислугує їм право побирання ренти. Належить вже тепер внести удокументоване подання до своєї Пов. Ком. Узуп. покликатися на розпорядження і просити о виплату припиненої ренти.

В недовгому часі має вийти розпорядження, котрим продовжиться речинець реєстрації, і всі інваліди б. австрійської згл. російської армії будуть могли зареєструватися в цілі одержання ренти. Тому кожний інвалід повинен упорядкувати або вишукати свої інвалідські або військові документи,

уже задалегідь відшукати своїх наочних свідків зранення, побути в шпиталі, еventуально по-відати громадських урядів потверджені старостом, що каліцтво (недуга) стоїть у зв'язі із воєнною службою, зраненням і т. п. Про речинещь вношення поданя для незареєстрованих буде оголошено в часописах. Канцелярія Українських Інвалідів. Львів, вул. Руська ч. 3. II. п.

Жовивки.

Магомеданський Союз Народів.

В маю с. р. відбудеться в Меці велика конференція представників всіх магомеданських народів. Метою сеї конференції є створення Каліфату (найвищої релігійної влади) та Магомеданського Союзу Народів з осідком в Меці. Каліфат разом з Магомед. Союзом Народів буде рішати загальні справи магомеданського світа. (С. Р. 6737).

Заворушення в Стрию.

На 31. марта с. р. вибухло в Стрию заворушення безробітних, причиною котрого мали бути: нужда і голод, а надто брак допомоги безробітним зі сторони уряду. В часі заворушення поліція стріляла. Було 12 осіб убитих а кількадесять тяжко ранених.

Заворушення в Любліні.

Дня 6. цвітня с. р. відбулася в Любліні велика голодова демонстрація безробітних в числі около 6000 осіб.

Коли демонстранти вдерлися до будинку магістрату вивазалася сутичка між ними а поліцією. На обох боках є багато ранених.

Демонстрації у Львові.

Дня 7. цвітня с. р. відбулася у Львові голодова демонстрація безробітних в числі около 400 осіб. Тому що воевода приобіцяв як в найкоротшому часі прихильно полагодити домагання безробітних, демонстранти розійшлися спокійно домів.

Переворот в Польщі (?).

Кореспондент англійського „Таймс“ а подає з Варшави, що тут ходять вперт. чутки про можливий переворот в Польщі і проголошення диктатури. Польським диктатором „Таймс“ називає маршала Пілсудского.

Конгрет монархістів в Мюнхені.

В Мюнхені відбувся конгрес німецьких, московських та мадярських монархістів. На конгрес прибуло поверх 20' делегатів від різних монархічних угруповань тих країв.

Комун. ячейки в польськ. армії.

Краків, 9. 4. В тутешньому 5-му запасовому ескадроні викрито таємну комуністичну організацію, яка мала своєю метою створювати в частині краківської, залози комуністичні ячейки. Арештовано Шевчика й Войцика, як інструкторів тої організації.

Петлюра на овиді.

Париж, 9. 4. Звідси подано, що С. В. Петлюра викликав до Парижу б. премера У. Н. Р. А. Лівицького, що має занятись підготовленнем скликання в Парижі всеукраїнського еміграційного з'їзду, характер якого буде чисто політичний. На зїзді має виступити з політичним експозе сам С. Петлюра.

Замах на Мусоліні.

Рим, 10. 4. Позавчера в 11. годині ранку до конано замаху на італійського президента міністрів Мусоліні. Стара невідома жінка вистрілила з револьвера в Мусоліні на дуже близькій віддалі. Мусоліні легко поранено в долішню частину носа. Жінку ледви вдалось спасти від самосуду натовпу і відпрсвадити до в'язниці.

Демонстрації в Варшаві.

Дня 8. і 9. с. м. устроїли безробітні демонстрації в Варшаві та повибивали шиби в міністерстві праці. Демонстрантів розігнали щойно більші відділи поліції, арештуючи при тому двох безробітних.

ЖЕРТВИ.

На окалічлого дяка" зложили:

- Вп. Добуш Петро, д. і дг. Боянець — 300 зл.
- Вп. Геній Олександр, д. Маркова — 200 зл. (збірка)
- Вп. Ключ Микола, д. Воскресінці — 100 зл.
- Вп. Матієв Дмитро, д. і ух. Тухля — 100 зл.
- Вп. Кизимишин Михайло, д. і ух. Чертіж — 100 зл.
- Вп. Когут Юрко, д. і дг. Вобрівники — 150 зл.
- Разом — 950 зл. Даліше буде!

Дотичний дяк складає через нашу редакцію всім Вп. Жертводавцям щирі товариську подяку та просить о дальшу допомогу.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломії.

З друкарні Вільгельма Бравнера в Коломії.

Християнська Рубрика.

Продовження поіменного списку тих Впр. 00.

Парохів, які вже передали своїм дякам в тимчасове повідання й ужаткування певну скількість ереку. Грунт.:

- Впр. о. Стефанчук Іван, парох в Павельчу — 10 мт.
- „ Ферені Мих., кан. і „ Дашаві — 8 „
- „ Стефанчук Іван, „ Рибні — 5 „
- „ Антонович Волод. „ Ягольн. Н. — 4 „
- „ Кречковський М., „ Марковій — 3 „
- „ Кашик Іван, „ Щитівцях — 3 „
- „ Козоровський В., „ Городниці — 3 „
- „ Раченко Теодор, „ Гусятині — 3 „
- „ Федеркевич Гн., „ Вяівіниці — 3 „
- „ Брикович Іван, „ Кривенькому — 3 „
- „ Козак Анатоль, „ Боляновичах — 3 „
- „ Витошинський М., „ Смильнику — 3 „
- „ Вальницький Ів. дек. і пар. в Озерянах — 3 „
- „ Погорельський Іпол., „ Велдіжи — 3 „

Даліше буде!

Словар чужих слів.

(Продовженне).

- Авантюра — пригода, небезпечна справа, приключка.
- Авантюристик — очайдуха, пройдисвіт.
- Авантюруватися — пускатися на легке.
- Авгій — грецький король, в якого Геракл (найсильніший і найславніший грецький народний герой) за один день викидав тільки гною зі стаїні, кількостам 3000 (три тисячі) волів за 30 дїт зробили, звідси вичистити Авгієву стаїню — виконати дуже велику й тяжку працю.
- Авдієнція — послухання.
- Авдітор — 1) слухач; 2) військовий суддя.
- Авдіторія — місце, де прислухуються слухачі.
- Авізо — 1) оповістка, повідомлення; 2) легкий корабель.
- Авізувати — повідомляти.

Даліше буде!

Просьба.

Один з найвизначніших наших дяків і співробітників, після тяжкої недуги щойно піднісся зі смертної постелі разом зі своєю родиною, і який не маючи ані власної хати ані кавалочка ґрунту, попов в наслідок сеї недуги в довгі, просить оцєю дорогою всі щирі серця своїх Вп. Товаришів, щоб маленькою левтою допомогли йому видобутися з сего тяжкого положення, за що з тори екладає їм щире: Спаси-Біг!

Еventуальні жертви належить пересилати через нашу Редакцію з допискою: „Для реконвалесцента-дяка“.

Веселий куток.

Жінка: Ой Іване, гірка моя година з тобою, кождий день ідеш до коршми та кождий день вертаєш п'яний до хати.

Чоловік: А я тобі кажу бабо, що ти дуже вередлива. Ганьбиш мене за те, що вертаю до до хати п'яний, а чому ти ані разу не похвалила мене за те, що я завсїгди твє ресий виходжу з хати?

Наймит: Ой газдо, я страїшно змучений, не годеи костей підняти.

Господар: А тож від чого? Чи тому, що спав цілу ніч і хропів, як медвїдь?

Наймит: Говорить ви своє, а мені снилося, що я дві копи зюлотив і солому пов'язав, а тепер годі руками рушити, такий змучений.

Чорна ліста.

Тут на сему місці, в Святочному числі нашого органу буде поміщений кождий, хто до кінця сего місяця не вивірив в нас всіх залеглостий за часопис і шемат. за 1925 рік.

Ред. і Адм. „Голосу Дяків“.

Дяк і управитель хору, іспитований, нежонатий, пошукує посади дяка. Зголошення слати на адресу П. Василина, катедр. дяк і управ. хору в Перемишлі, Площа Чацького ч. 7.

Приклад достойний наслідування.

Цілорічну пренумерату на „Голос Дяків“ зложили з гори: (Продовженне).

- Вп. Слободян Поокіп, дяк в Княждворі. Вп. Луців Яць, дяк в Гаях Нижних. Вп. Дудич Григорій, дяк в Городище Цетн. Вп. Жилюк Микола, дяк в Крехівцях. Вп. Гаврилюк Дмитро, дяк в Стебнику. Вп. Дубок Василь, дяк в Городку н/Дн. Вп. Сполітакевич Василь, господар в Хороброві. Вп. Сорочак Григорій, дяк в Явірнику Руськім. Вп. Кизимишин Михайло, дяк і управ. хору в Чертіжи. Вп. Божак Яків, дяк в Новоселици. Вп. Лозинський Іван, дяк в Кривенькому. Вп. Шелюх Дмитро, дяк в Новому Селі. Даліше буде!

На фонд преси зложили:

- Вп. Баранюк Йосиф, дяк, ух., дяк. делег. і орг. в Будиліві — 500 зл.
- Вп. Пашук Василь, дяк в Косиню (Волинь) — 050 зл.
- Вп. Кизимишин Михайло, дяк і управ. хору в Чертіжи — 100 зл.
- Вп. Дороньчук Семен, дяк в Журавні — 100 зл.

Редакція складає всім Вп. Жертводавцям найгорячіші подяки за їх щирі жертви, що є доказом зрозуміння ваги й значіння незалежної своєї преси, яка є одинокою, що може отверто виступати проти всіх кривд дяків та кріпко стати в їх обороні.

Почтова скринка.

Вп. Лабай Іван, дяк в Заваді. 6 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. Часопис за 1925 р. заплачений як слід. Як задаток на сегор. шемат. зарах. 305 зл. а на часопис 180 зл. отже бракує ще 445 зл. щоб часопис був на цілий рік заплачений.

Вп. Горинь Василь, дяк в Стрипській. Нов. 450 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. належаться нам 345 зл.

Вп. Галій Іван, дяк в Бережницях Шлях. 2 зл. отримали й на рах. шемат. за 1925 р. вислани Часоп. за 1925 р. данно заплачений.

Вп. Галасса Василь, дяк в Носеві. В справі своїх льосів пишуть ще раз, але поручений (рекомандований) лист до згаданого банку в Берні (Brün) на німецькій мові з долученням належитости на відповідь а він напевно дасть Вам відповідь, або удайтеся до першої ліпшої контори виміни, а вона в Вас сі льоси купить.

Вп. Андрусак Олександр, дяк в Вербівцях. 3 зл. отримали, з чого 130 зл. зарах. за 1925 р. а 180 зл. на часопис на сей рік. Щоб часопис був до кінця року заплачений бракує ще 445 зл.

Вп. Мармаш Володимир, дяк в Двірцях. 550 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. вже все в найб. порядку поплачене. На сей рік остало 3 зл. на часоп. а 105 на шем.

Вп. Янцур Петро, дяк в Пацькові. 2 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. До кінця року бракує ще 270 зл.

Вп. Мельник Микола, дяк в Бережанці шлях. 3 зл. отримали й на I. піврік 1926 р. зарах. Залеглість за 1925 р. виносить 290 зл.

Вп. Калитчук Онуфрій, дяк і упр. хору в Снятині. Бракує ще 150 зл.

Вп. Шона Іван, дяк в Волівці. Ми від нікого не дістали на Ваш рахунок жадних грошей, крім сих 305 зл., які Ви безпосередно до нас на шемат. вислали.

Вп. Пашук Василь, дяк в Косиню (Волинь). 2 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах.

Вп. Кизимишин Михайло, дяк і управ. хору в Чертіжи. 5 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1926 рік на часопис 600 зл., а задаток на шемат. 205 зл. отримали.

Вп. Божак Яків, дяк в Новоселиці. 305 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. На сей рік маєте часопис враз з додатком за ювілейне число цілком заплачений.

Вп. Дідур Роман, дяк в Остапівцях. 350 зл. отримали, з чого зарах. 125 зл. за послідний кварт. 1925 р., 40 сот. за 8. число а 185 зл. на часопис на 1926 р.

Вп. Лозинський Іван, дяк в Кривенькому. Попередно 150 зл. а тепер 450 зл. на часопис на сей рік отримали. Відповідь на Вашу реклямацію дали ми в почтов. скринці 7. числа.

Вп. Шевчук Микола, дяк в Журавні. 6 зл. отримали. За 1935 р. вже все в найбільшому порядку поплачене.

Вп. Скробач Василь, дяк і ух. в Вербівцях. 375 зл. з 18. I. 1926 отримали й по Вашому бажанню зарах.

Вп. Кузик Іван, дяк в Шоломії. 2. ч. з 1926 р. вийшло з I. разом.

Вп. Луцик Яць, дяк в Гаях Нижних. 6 зл. отримали й по Вашому бажанню зарах. За 1925 р. належаться нам ще ціла квота за шемат. і 115 зл. до часопису.

Пошукую доброї господині, старшої віком до заряду дому. Платня після умови. Подружже невиключене. По інформації звертатися до Антона Янова, дяка в Вишовичах, пч. Дрогобич. 203—3.

За Редакцію відповідає Іван Волошин.